

תת"ע 16512/08/23 - מדינת ישראל נגד מונטסר ג'ראדאת

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 16512-08-23 מדינת ישראל ני' ג'ראדאת
תיק חיזוני: 14216413105

לפני	כבוד השופט סיגל דבורי
מאישמה	מדינת ישראל
נגד	מונטסר ג'ראדאת
נאשמים	

החלטה

- לפני בקשה לביטול פסק דין אשר ניתן כנגד המבוקש ביום 28.01.24 בהuder התיעצבות, על יסוד הוכחת זימונו כדין.
- כנגד המבוקש הוגש כתוב אישום המיחס לו עבירה מיום 06.06.23 של נהיגה ברכב שעליו נמסרה הודעה אי שימוש בניגוד לתקנה 308 (ד) לתקנות התעבורה. הדוח נמסר למבקר במעמד ביצוע האכיפה ונושא זימון לדין בתאריך 23.10.23. מועד זה נדחה נכון מלחמת חרבות ברזל והכרזה על תקופת חירום או אז זמן המבוקש בשנית לדין אשר קבעו היה ליום 28.01.24. זימון זה נמסר למבקר ביום 04.11.23 בשעה 16:28 בבית הנמען, לידי הנמען הרשם (ראה אישור מסירה חתום סרוק בנתן).
- לטענת המבוקש לא קיבל זימון לדין והנו כופר באשמה.
- בחלוף המועד לקבלת עדמת המשיבה ובהיעדרה, אדון בקשה על יסוד החומר המונח לפני. לאחר שקהלתי את טענות המבוקש ועינתי באסמכתאות המצורפות, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשת להידחות.
- סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "החדס"פ") קובע, כהאי לישנא: "נגזר דין של הנאשם בטעון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשה הנдан, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדיון וגזר הדיון אם ניתנו בהעדרו, אם נכון שהיתה סיבה מוצדקת לאירוע התיעצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין בקשה לפי סעיף קטן זה תוך שלושים ימים מהיום שהומצא לנאים פסק הדיון אולם רשאי בית המשפט לדzon בבקשת שהוגשה לאחר מועד זה אם הבקשת הוגשה **בהסכם התובע**". בקשה זו הוגשה בחלוף 30 הימים הקצובים בחוק ולא הסכמת המשיבה ומכאן דינה להידחות על הסקה.
- גם לגופו של עניין, מן היבט המהותי - על אחד משני אדנים יכול בית המשפט לבסס את מסקנתו לביטול פסק דין שניית בהעדרו של הנאשם; סיבה מוצדקת לאי ההתייעצבות או מניעת עיוות דין (לдин מפורט ומורחב, ראו רע"פ 8427/17 מדינת ישראל ני' סאלם (25.3.2018) (להלן: "עניין סאלם").

7. לעניין אי התיאצבות לדין - הרי שאון במעמד המבוקש כדי לסתור את חזקת המסירה כדין ואף אין בטענותיו כל התייחסות, כאמור, לאישור המסירה המצוי והסרוק לנוט המשפט לפיו אישור המסירה נמסר לידי הנמען הרשותם. האישור מולא כמובן כנדרש לרבות ציון שם עובד הדואר וחתימתו וכן מועד המסירה (וראה לעניין זה עפ"ת 16209-10-22 (מחוזי חיפה) עבד אלג'ני נ' מדינת ישראל (26.12.22)). המבוקש לא עמד בנטול הרובץ על כתפיו להראות כי קיבל דבר הדואר נבע מסיבות שאין תלויות בו וראה לעניין זה עפ"ת 25991-10-22 (מחוזי חיפה) איזגאייב נ' מדינת ישראל (22.12.22). ניתן היה בנקול ואף מחויב היה, לעורך בירור מול רשות הדואר, דבר אשר לא נעשה.

8. לעניין חשש מעוות דין - יש להצביע על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאלי ממש לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדין בעילה של חשש לעוות דין. כפי שהובהר בע"פ 6920/07 חסן נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (4.9.2007): "המונה 'עוות דין' פורש בפסקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאה המשפט יכולה להיות שונה שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או במקרה שבו נפל בהליך פגם פרוצדורלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמה חזקה שנגרם עוות דין ללא צורך בהצבעה על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7). ודוק, בעניין זה נקבע, כי על הטוען לקיומה של עילה בדבר חשש לעוות דין, להציג טעמים הנתמכים בראיות שיש בהם פוטנציאלי ממש לשינוי התוצאה (ענין 'سلام'). טענותיו של המבוקש אין מצביות על פוטנציאלי ממש כנדרש ולמעשה כלל לא נטעה טענה לגופו של עניין. טענת חפות לכשעצמה אינה מבוססת כידוע חשש מעוות דין.

9. יזכיר כי מידת העונש שהוטל על המבוקש הינו עונש המינימום הנ堪וב בחוק לצד העבירה אותה ביצע.

10. סוף דבר - הבקשה לביטול פסק הדין נדחית.

ניתנה היום, י' ניסן תשפ"ד, 18 אפריל 2024, בהעדר הצדדים.